

वैष्णवमाला-श्रमाला-अ ३ १

॥ श्रीनटवरवपुर्जयति ॥

वैष्णवमालाशिक्षा.

[पहलो भाग.]

१२०२६

पुथप वमपीठाधी धर जोरुवामीपीठ श्रीनटुमायाय ७ मडारान्ती अ.साथी

लेखक अने प्रकाशक - वसंतराम शास्त्री.

मावृत्ति ३ ७

प्रत १० रुप्ये.

स १९८५

कीमत्त नव पाठ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગનગતી કૉપીરાઈટ વિભાગ ।

અનુક્રમણિકા ૨૦૨૧-૨૨ સંગ્રહ

પુસ્તકનું નામ ડી.જી.પી. પાઠ, ૨૦૨૧

વિષય સંખ્યા ૮૪૯ પર ૨૧૩

॥ श्रीनटवरवपुर्जयति ॥

वैष्णवपाठशिक्षा.

(पठेवो भाग)

चतुर्थपंचमपीठाधीश्वर आस्वामी श्री ६
श्रीवद्वेषाचार्यमहाराजश्रीनी आशाधी

वसंतराम शास्त्री.

श्रील आकृति.

प्रत १० हुंकार.

વાંચકો તથા શિક્ષકો માટે—

વૈષ્ણવધર્મના સિદ્ધાંતો જાણવા માટેના ગ્રંથોનો પાર નથી. એવા કેટલાંએ ગ્રંથો હાલમાં જહાર પડ્યા છે. પણ વૈષ્ણવોનો માટો ભાગ પૂછે છે કે અમારું કર્તવ્ય શું ? સવારથી લઈને સાજ સુધી અમે વૈષ્ણવ તરીકે શું કરીએ ? આને માટે આ એક પ્રયાસ છે. એક નાના બાલકથી એક વૃદ્ધ સુધીના દરેકને માટે આવા પુસ્તકની જરૂર છે. વૈષ્ણવ પાઠશાલાઓએ પણ આનો આદર કરવો ઘટે. સામ્રાજ્યિક વિદ્યાન શિક્ષકો આ પુસ્તકનો બાલકને અભ્યાસ કરાવે અને શ્રીવલ્લભાધીશ્વરનાં અને તેઓશ્રીના વશ તથા સેવ્ય સ્વરૂપોના ચરિત્રો કહે માત્ર નામ જ ગોખાવીને ન જ બેસી રહે. ખીજા ભાગમાં આનાથી પણ કેટલીક વિશેષ માહિતી મળશે, આ ભાગ માટે તો આટલુંજ પુરતું છે

વસંતરામ શાસ્ત્રી.

ખીજી આવૃત્તિ.

પહેલી આવૃત્તિની પાચ હજાર નકલો તુરત જ ખપી ગઈ. સ પ્રદાયના ઉત્તમ વિદ્વાનોએ ઘણા સારા અભિપ્રાયો લખી મોકલ્યા. પાઠશાલાઓએ એને અપનાવી. આથી વધુ હું શું ચાહું ?

પહેલી આવૃત્તિ—પાચ હજાર.

ખીજી આવૃત્તિ—પાચ હજાર.

ત્રીજી આવૃત્તિ—દશ હજાર

॥ आकृष्णाय नमः ॥

वैष्णवपालशिक्षा.

(प्रथम भाग)

प्रभातना १० वाग्याने। समय छे महिरना मेडापर जेठकमा श्रीगुरुदेव गिराए रह्या छे आपश्री सध्या, जप, पाठ, वगेरे नित्य नियम करी रह्या छे. धरुा वैष्णुवे। दर्शन करवा आवेला छे केटलाक वैष्णुवे। लेट धरीने श्रीगुरुदेवना दर्शन करे छे, ते पछी साष्टांग हउवत् प्रज्जाम करीने शांतिथी नमना साथे श्रीगुरुदेवनी सामे जेसे छे

कृष्णदासे आने ज प्रद्वसजधने। मत्र दीधो छे पडेले। हवसे तेले उपवास कर्यो हुतो. आने वडाधु।। स्नान करीने पवित्र स्थितिमां तेले दीक्षा दीधी हुती. श्रीगुरुदेवे तेना हाथमां तुलसीपत्र आपीने प्रद्वसजधने। मत्र तेनी पासे जोलाव्यो। अने पछी तेना हाथमांथी तुलसीपत्र लधने श्रीप्रभुनां चरखुकमलमां पधरावी दीधो. त्पारभाह कृष्णदासे श्रीगुरुदेव तथा श्रीप्रभुने साष्टांग हउ वत् प्रज्जाम करीने श्रीगुरुदेवनी आज्ञा मागी श्रीगुरुदेवे प्रसन्नताथी तेने आज्ञा आपी. कृष्णदास धेर जधने मडा-प्रसाह लधने हुमर्षा ज श्री गुरुदेव पासे आव्यो छे श्री

ગુરુદેવને શ્રીકૃલલેટ ધરીને સાધાગ દડવત્ પ્રણામ કરીને સામે નમ્રતાથી તે બેઠો છે કૃષ્ણદાસ કઈ પૂછવા આવેલો હોય એમ જણાતું હતું શ્રીગુરુદેવે તેના અતરની વાત જાણી લીધી. તે પછી નીચે મુજબ સવાલજવાબો થયા

શ્રીગુરુદેવ—કેમ કૃષ્ણદાસ ! શા વિચારમા પડ્યા છો ?

કૃષ્ણદાસ—કૃપાનાથ ! ખચિત જ, હું એક વિચારમા પડ્યો છું. મારા મનમાં આજે કેટલાએ તર્કવિતર્ક ઉડી રહ્યા છે જે આપશ્રીની આજ્ઞા હોય તો તે નિવેદન કરું

શ્રીગુરુદેવ—ભલે, ઘણી ખુશીથી જણાવો.

કૃષ્ણદાસ—પ્રભો ! આજે આપે મને બ્રહ્મસખ ધમત્ર આપ્યો તેથી એક સામાન્ય માણસ કરતાં મારી જોખમદારી વધી એટલું હું સમજું છું આજથી બધા મને વૈષ્ણવ કહી રહ્યા છે પણ વૈષ્ણવ થયા પછી શું કરવું તેની કશી સમજણ મારામા નથી તો કૃપા કરીને આજે મને મારા કર્તવ્યનું ભાન કરાવશો. એટલો પરિશ્રમ આપ અવશ્ય લેશો.

કૃષ્ણદાસ એક કેલવણી પામેલો સરકારી યુવક હતો એના માબાપ ચુસ્ત વૈષ્ણવ હતા. ઘણે વર્ષે પોતાના ગામમા શ્રીગુરુદેવ પધાર્યા તેથી તેને બ્રહ્મસખ ધમત્રનું દાન આજે જ થયું હતું કૃષ્ણદાસની ઉંમર ૧૭ વર્ષની હશે

ઉપર જણાવેલા કૃષ્ણદાસના પ્રશ્નથી શ્રીગુરુદેવ ઘણાજ રાજી થયા, અને ઘણા રનેહથી તેની સાથે વાતો કરવા લાગ્યા.

શ્રીગુરુદેવ—ભાઈ કૃષ્ણદાસ, તારા પ્રશ્નથી આજ અમને ઘણાજ હુર્ષ થાય છે અમારા ચાલુ પ્રવાસમાં તારા જેવો પ્રશ્ન કરનાર તો તું એકજ મળ્યો છે. આમ તો હુનરો વૈષ્ણવો અમારી પાસે આવે છે અને જાય છે, તેમજ સ સારની કથનીઓ અમારી પાસે કરે છે, પણ પોતાનું કર્તવ્ય શું છે તે જાણવાની કોઈને ઈચ્છા થતી નથી. અમને તો ઉલટુ આશ્ચર્ય થાય છે કે તને આ વિકરાલ કાલની અસર કેમ થઈ નથી ! તારા જેવા સેવકને જોઈને અમને સંતોષ થાય છે. ઠીક, કૃષ્ણદાસ, તમે સવારમાં ક્યારે ઉઠો છો અને ઉઠતાવેંત શું કરો છો, તે જરા કહેશો ?

કૃષ્ણદાસ—હા, કૃપાનિધાન ! હું પરોઢિયામા ખરો ખર પાચ વાગે જાગુ છું.

ગુરુદેવ—એટલુ બધુ વહેલું ઉઠવાનું કારણ શું ?

કૃષ્ણદાસ—વધકશાસ્ત્ર કહે છે કે તાંદુરસ્ત માણસોએ પોતાની આવરદા વધારવા માટે દરરોજ વહેલાં ઉઠવું જોઈએ. એ વિષે એક દોહરો મને યાદ છે—

રાતે વહેલાં સુઈ જઈ, વહેલા ઉઠે વીર,
બળબુદ્ધિ બહુ ધન વધે, સુખી રહે શરીર.

ગુરુદેવ—ઠીક પછી તમે શું કરો છો ?

કૃષ્ણહાસ—ત્યાર બાદ “શ્રીવલ્લભાધીજ, શ્રીમહાપ્રભુ, શ્રીગુસાઇજી, શ્રીગુરુદેવ, શ્રીચમુનાજી, શ્રીનાથજી ” એટલા પવિત્ર અને મગ્ન નામો જોલું છું તે પછી શ્રીઠાકુરજીની અને આપશ્રીની છબીના દર્શન કરું છું

ગુરુદેવ—ધન્ય છે કૃષ્ણહાસ ! તને ધન્ય છે, ખડું જ સુહર પ્રાત સ્મરણ તું કરે છે હવે તને કાર્મ તે વિપ વધારે સમજાવવાની જરૂર રહેતી નથી માત્ર એ જ ભાવાર્થના સસ્કૃત શ્લોકો તને શિખવવા પડશે અમે જોલીએ તે પ્રમાણે તું લખી લે

ગુરુદેવ નીચે લખેલા શ્લોકો જોલે છે અને કૃષ્ણહાસ તે લખી લે છે.

શ્રીગોવર્ધનનાથપાદયુગલં હૈયંગવીનપ્રિયં
 નિત્યં શ્રીમથુરાધિપં સુખકરં શ્રીવિહૃલેશં મુદા ॥
 શ્રીમદ્દ્વારવતીશગોકુલપતી શ્રીગોકુલેન્દુ વિભું
 શ્રીમન્મન્મથમોહનં નટવરં શ્રીબાલકૃષ્ણું ભજે ॥૨॥

(અર્થ —શ્રીનાથજી, શ્રીનવનીતપ્રિયાજી, શ્રીમથુરેશજી શ્રીવિહૃલનાથજી, શ્રીદ્વારિકાધીશજી, શ્રીગોકુલનાથજી, શ્રીગોકુલવત્રમાજી, શ્રીમદનમોહનજી, શ્રીનટવરલાલજી અને શ્રીબાલકૃષ્ણજી, એમનું હું સ્મરણ કરું છું)

શ્રીમદ્વલ્લભવિકૃતો ગિરિધરં ગોવિન્દરાયાભિધં
 શ્રીમદ્બાલકકૃષ્ણગોકુલપતી નાથં રઘુણંસ્તથા ॥
 એવં શ્રીયદુનાયકં કિલ ધનશ્યામં ચ તદ્વંશમ્ન
 કાલિન્દીં સ્વગુરુંગિરિં ગુરુવિભું સ્વીયપ્રભુંશ્ચ સ્મરેત્ ॥

(અર્થ — શ્રીમહાપ્રભુજી શ્રીગુસાઈજી, શ્રીગિરિધરજી,
 શ્રીગોવિન્દરાયજી, શ્રીબાલકૃષ્ણજી, શ્રીગોકુલનાથજી, શ્રીરઘુ-
 નાથજી, શ્રીયદુનાથજી, શ્રીધનશ્યામજી, એમનો સમસ્ત
 વ શ્રીવલ્લભકુલ, શ્રીયમુનાજી, પાતાના ગુરુદેવ, શ્રીગિરિ-
 રાજજી, શ્રીદાઉદયાલ અને પાતાને માથે ખિરાજતા પ્રભુ
 એ બધાનું સ્મરણ કરવું)

શ્રીગુરુદેવ—વહાણુમા ઉડતાવેંત જ આ બે શ્લોકનો
 પાઠ કરવા તેમ જ પહેલા શ્લોકમા પ્રભુતા ૧૦ સ્વરૂપોના
 નામો છે એ નામો બોલતી વેળાએ એ સ્વરૂપોનું
 મનથી સ્મરણ કરવું બીજા શ્લોકમા શ્રીગુરુદેવના અને
 બીજા સ્વરૂપોના નામો છે તેમનું પણ ધ્યાન કરવું. આપણા
 આખા સ પ્રત્યાયના શ્રીગુરુદેવ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યજી મહા-
 પ્રભુજી છે એઓશ્રીએ આપણાપર દયા કરીને પ્રભુને
 મેળવવાનો સુદર અને સહેલો રસ્તો બતાવ્યો છે. અત્યારે
 પણ પોતાના વ શમાં એઓશ્રી ખિરાજે છે અને આપણને
 બ્રહ્મસંબંધનો મત્ર આપીને, પ્રભુની સેવાનો માર્ગ બતા-

વીને, પ્રભુને મળવા માટે લાયક બનાવે છે. તેથી આપણા શ્રીમહાપ્રભુજી કોઈ બીજા નહિ, પણ આપણને પ્રદક્ષિણ મત્ર આપનારા આપણા શ્રીગુરુદેવ જ છે, એમ ખાત્રીથી માનજો. વળી ગુરુ તો સાક્ષાત્ પ્રભુ જ છે એમ વેદ પણ કહે છે. તેથી શ્રીગુરુદેવનું સ્મરણ તો હરહ મેશ કરવું.

ઉપરના બંને સ્લોકોમાં પ્રભુના અને શ્રીમહાપ્રભુજીના જુદાં જુદાં સ્વરૂપોનાં નામો છે. અત્યારે તે સ્વરૂપો ક્યાં બિરાજે છે અને તેમની સેવા કોણ કરે છે તે નીચેના કોષ્ટકથી જણાશે:—

કોનું સ્વરૂપ ?	સ્વરૂપનું નામ.	અત્યારે કોણ સેવે છે ?	ક્યાં બિરાજે છે ?
શ્રીમહાપ્રભુજી	શ્રીનાથજી	તિલકાચિત શ્રીગોવંદનલાલજી મહારાજ	શ્રીનાથદ્વારા
શ્રીગુસાધજી	શ્રીનવનીતપ્રિયાજી	”	”
શ્રીગિરિધરજી	શ્રીમથુરેશજી	શ્રીગિરિધરજી મહારાજ	શ્રીકોટા
શ્રીગોવિંદરાયજી	શ્રીવિકૃલનાથજી	શ્રીગોપેશ્વરલાલજી મહારાજ	શ્રીનાથદ્વારા
શ્રીબાલકૃષ્ણજી	શ્રીદારિકાધીશજી	શ્રીવજ્રબૂવણલાલજી મહારાજ	શ્રીકાકરોલી
શ્રીગોકુલનાથજી	શ્રીગોકુલનાથજી	શ્રીવલ્લભાચાર્યજી મહારાજ	શ્રીગોકુલ
શ્રીરઘુનાથજી	શ્રીગોકુલચંદ્રમાજી	”	શ્રીકામવન

શ્રીચંદુનાથજી	શ્રીકલ્યાણરાયજી*	શ્રીવલ્લભલાલજી મહારાજ	વડોદરા
શ્રીધનસ્યામજી	શ્રીમદનમોહનજી	શ્રીરમણજી મહારાજ	કામવન

ગોદનાં સ્વરૂપો.

શ્રીનટવરલાલજીનું સ્વરૂપ શ્રીમહાપ્રભુજીએ સેવેલું છે અને તે શ્રીમથુરેશજી પાસે બિરાજતું હતું, તેને હાલ અમદાવાદમાં ગો શ્રીદ શ્રીમધુસૂદનલાલજી મહારાજ સેવે છે.

શ્રીબાલકૃષ્ણલાલનું સ્વરૂપ શ્રીમહાપ્રભુજીએ સેવેલું છે અને તે શ્રીદ્વારકાધીશની ગોદમાં બિરાજતું હતું, તેને હાલ સુરતમાં ગો. શ્રીદ શ્રીવ્રજરત્નલાલજી મહારાજ સેવે છે. આ પ્રમાણે ૧૦ સ્વરૂપો થયાં.

આમાં એટલું સમજવાનું છે કે, શ્રીમહાપ્રભુજીના બે કુમાર, એક તો શ્રીગોપીનાથજી અને બીજા શ્રીગુસાંઈજી અથવા શ્રીવિકૃલ્લનાથજી, શ્રીગોપીનાથજીનો વંશ ચાલ્યો નથી, ને શ્રીગુસાંઈજીનો વંશ વધ્યો છે. શ્રીગુસાંઈજીના શ્રીગિરિધરજી આદ સાત કુમારો થયા તેથી સાત ઘર કહેવાયાં. હજી પણ તે સાત ઘર ચાલુ છે અને ઉપર જણાવેલા સ્વરૂપો તેમાં બિરાજે છે.

*અત્યારે શ્રીચંદુનાથજીના મોટા ઘરમાં શ્રીકલ્યાણરાયજી ઠાકુરજી વડોદરામાં બિરાજે છે શ્રીચંદુનાથજીએ પોતે કોઈ પણ એક ઠાકુરજીને સેવા નથી તેઓશ્રી બધા ભાઈઓના ઘરમાં પધારતા, પણ અત્યારે તેઓશ્રીના ઘરમાં શ્રીકલ્યાણરાયજી બિરાજે છે

ડીક કૃષ્ણદાસ, તમને ગાતાં આવડે છે કે નહિ ?
 કૃષ્ણદાસ—હા કૃપાનાથ ! હું થોડું શીખ્યો છું
 શ્રીગુરુદેવ—તો નીચેના જે પદો દબ્બેજ સવારના
 ગાતા ગાતા બોલજો.

રાજા બિભાસ અથવા ભૈરવ

જય જય શ્રીવલ્લભ પ્રભુ, શ્રીવિકૃષ્ણેશ સાથે,
 નિજ જનપર કરત કૃપા, ધરત હાથ માથે,
 દોષ સમે ફર કરત, ભક્તિભાવ હૃદય ધરત,
 કાજ સમે સગત મદા, ગાવત ગુણુ ગાથે. જય જય૦
 કહોકો દેહ દમત સાધન કર મૂરખ જન ?
 વિધમાન આનંદ ત્યજ ચલત કયો અપાથે ?
 રાસક ચરનશબ્દ સદા રહતહે બડલાગી જન,
 અપનો કર ગોકુલપતિ ભગત તાહિ બાથે જય જય૦

શ્રી યમુનાજી.

શ્રીયમુનાજી તિહારો દરશ મોહે ભાવે.
 શ્રીગોકુલકે નિકટ બહુત હો, લહરનકી છબ આવે શ્રી
 હાંખહરની સુખદેની શ્રીયમુનાજી, જે જન પ્રાત ઉઠ નહાવે,
 મદનમોહનબૂકી ખરી ચે પીયારી, પટરાની બૂ કહાવે. શ્રી.
 બૃદાવનમે રાસ રમ્યો હે, મોહન મુરલી બજાવે.
 સૂરદાસ પ્રભુ તિહારે મિલનકો, બેદ બિમલ જશ ગાવે શ્રી.

કેમ કૃષ્ણદાસ, પ્રભુનું સ્તવન કયાં પછી માતપિતાને વદન કરો છો કે ?

કૃષ્ણદાસ—હા, કૃપાનાથ ! પ્રાત સ્મરણ પછી માત-પિતાને તથા ઉમ્મરમા મોટા દરેક મુરખીઓને પ્રણામ કરીને “જય શ્રીકૃષ્ણ” બોલુ છું.

ગુરુદેવ—આપણા સ પ્રદાયની એ જ રીત છે સર્વના હૃદયમા અ-નર્ચામિ-સ્વરૂપે શ્રીકૃષ્ણ ગિરાજે છે, માટે આપણે તો નાનામોટા બધાને “જયશ્રીકૃષ્ણ” કહેવા ઘટે શ્રીગોકુલનાથજીની ગાદીના વૈષ્ણવા “જે જે શ્રીગોકુલેશ” કહે છે ત્યાર પછી તમે શુ કરો છો ?

કૃષ્ણદાસ—તે પછીનો કેટલોક સમય દેહને લગતી શૈય ક્રિયામા જાય છે પહેલા તો અમે સરખી ઉમ્મરના સાથે મળીને ગરમાગરમ ચાહ પીતા હતા પણ જ્યારથી આપણા સ પ્રદાયના જાણીતા માસિક “વૈષ્ણવધર્મપતાકા” મા ચાહ વિષેનો લેખ વાચ્યો ત્યારથી અમને ખાતરી થઇ છે કે, ચાહ પીવો અને ઝેર પીવું એ બરોબર છે, ઝેર તુરત પ્રાણ હરી લે છે અને ચાહ સીખાવી સીખાવીને માણસને મડદાલ બનાવી દે છે, તેથી અમે ચાહ છોડી દીધી છે ચાહને બદલે અમે ગાયનું પવિત્ર દૂધ પીએ છીએ, અમારે ઘેર ગાય છે, એનું દૂધ દોહીને સવારમાં

મગલભોગમા પ્રભુને ધરવામા આવે છે, તે જ પ્રસાદી દૂધ અમને પીવા મળે છે. એવીજ રીતનો ઘણો ફેરફાર અમે ગૌચક્રિયામાં પણ કર્યો છે. પહેલાં અમે સાબુ અથવા ગાખથી હાથ પગ ધોતા હતા, પણ માટીના ગુણુ જાણ્યા પછી હવે માટીથી ઘોઈએ છીએ માટી ગુણુમા ઠડી હોય છે હાથપગ ધોતી વેળાએ જ તેનો ઉપયોગ થાય તો આખા શરીરની ગરમી તે હરી લે છે. જેમ આખા શરીરમાંની ઠડી હાથપગના તળીઆ તપાવવાથી ચાલી જાય છે, તેમ માટી પણ પોતાનો ગુણુ દાખવે છે ને સુગંધથી દુર્ગંધને દૂર કરી પવિત્ર ભાવ ઉત્પન્ન કરે છે તેથીજ આપણા ઋથોમા જણાવ્યા મુજમ દશવાર ડાળો હાથ અને સાતવાર જન્ને હાથ અને ત્રણ વાર પગ ધોવા લાગ્યા છીએ દાતણ પણ ગુણુકારી વનસ્પતિઓ, જેવી કે અઘેડી, લીમડો, ખેર, કણુજી, વગેરેના કરીએ છીએ. જે ગાડને કાઢા હોય તે અથવા તો જેનું દૂધ અરતુ હોય તે ગાડના બાર આગળનાં દાતણ કરવા એમ શાસ્ત્રોમા કહ્યું છે. તે પછી શ્રીયમુનાજીનું નામ લઈને દરરોજ ઠંડે પાણીએ નહાઈએ છીએ ઠંડે પાણીએ સારી પેઠે નહાવાથી જઠરાગ્નિ વધે છે, ઉત્સાહ તથા બળ આવે છે, આજસ તથા બગતરા દૂર નહાસે છે, બરાબ સ્વપ્નો આવતા નથી, શરીર તંદુરસ્ત રહે છે

ગુરુદેવ—કેમ, તમે કસરત કરો છો કે નહિ ?

કૃષ્ણદાસ—હા, પ્રભો ! હમણાજ અમારા ગામમાં અખાડો સ્થપાયો છે, તેમાં હુમેશાં સાબના જઈ છું સવારમાં તો ઘરમાં કસરત કરવાનો સમય મળી જાય છે. દરરોજ પ્રભુને ૧૦૮ દડવત પ્રણામ કરું છું, તેથી “એક પંથ દો કાજ” સરે છે

ગુરુદેવ—ઠીક, તમારો નિત્ય નિયમ કેવો છે ?

કૃષ્ણદાસ—નાહી રહ્યા પછી પહેલે દિવસે સૂકવેલાં પવિત્ર શુદ્ધ સ્વદેશી વસ્ત્રો પહેરું છું તે પછી જીન અથવા દહાના આસનપર બેસીને ચરણામૃત લઉં છું, ત્યાર બાદ તિલક કરું છું

ગુરુદેવ—પણ અત્યારે તો તમારા કપાળમાં તિલક જણાતું નથી, તેનું કારણ શું ?

કૃષ્ણદાસ—(શરમથી નીચું બેઠને) પરસેવો લુ છતા તિલક પણ ભુસાઈ ગયું હશે.

ગુરુદેવ—એ ઠીક ન કહેવાય તિલક એટલે પરબ્રહ્મ પૂર્ણપુરુષોત્તમ શ્રીકૃષ્ણનું ચરણકમલ. આપણે અહુર્નિશ એજ ચરણકમલનો આશ્રય કરનારા છીએ એનું સ્મરણ તામ્બુ રહે માટે આપણે તિલક વિના એક પણ પણ નજ રહીએ, વળી સાક્ષાત્ પ્રભુનાં ચરણકમલરૂપ તિલક જેના માથામાં શોભી રહ્યું હોય તે જગતમાની કોઈ પણ દેવ-દેવીની કે રાજામહારાજાની તાબેદારી ન કરે અને કોઈથી

ડરે પણ નહિ, એકજ પ્રભુનો બની રહે આમ આપણે તિલક, નિડરપણુ, શ્રદ્ધા, વિશ્વાસ, આત્મબળ વગેરે દેવી ગુણોની નિશાની છે એમ માનીએ, માટેજ આપણે માત્ર કપાલમાજ તિલક નથી કરતા પણ શરીરમાના મુખ્ય બાર અવયવમા તિલક કરીએ છીએ બાર ભાગ કયા તેની તો તમને બબર હશે

કૃષ્ણુદાસ—હા જે જે ! ૧ કપાલમા, ૨ નાલિપર, ૩ હૃદયમાં, ૪ કઠમાં, ૫ જમણી કેડ પર, ૬ જમણા હાથ પર, ૭ જમણા કાનના મૂળમા, ૮ ડાબી કેડપર, ૯ ડાબા હાથપર, ૧૦ ડાબા કાનના મૂળમાં, ૧૧ પીઠની નીચે કેડ પર, ૧૨ ડોકની હડપચી ઉપર

ગુરુદેવ—બરોબર, તમે છાયાં એટલે મુદ્રા કરો છો કે નહિ ?

કૃષ્ણુદાસ—ના, હું નથી કરતો મારા ધરમા મારા પિતાશ્રી વગેરે કરે છે

ગુરુદેવ—ખેર, હાલ એટલું બસ છે મુદ્રા વિધેની સમજણુ હવે પછી કોઈવાર તમને આપીશું પણ લલાટમા તિલક કર્યા પછી વચમા કકુ, કેસર કે ચરણામૃતનું ચિન્હ તો જરૂર કરજો એ પ્રભુના ચરણકમલનો શણગાર છે તિલક પણ પ્રભુનું પ્રસાદી કેસર અથવા કકુનું કે શુલાલનું કરવું, લાલરંગ એ પ્રેમની નિશાની છે પ્રભુમા આપણે

વહાલ રાખીએ છાએ માટે લાલ રગનુ તિલક કરીએ
છીએ વારુ, પછી જપપાઠ વગેરે કાઠ કરો છો કે ?

કૃષ્ણદાસ—વધારે તો કંઈ બનતુ નથી “ શ્રીકૃષ્ણ
શરણ મમ ” એ અષ્ટાક્ષર મંત્રની પાચ માળા ફેરવુ છુ.

ગુરુદેવ—પણ આજથી તો તમારે વધારે નિત્ય
નિયમ કરવો પડશે આજે તમે વૈષ્ણવ થયા, જેમ જનોઈ
લીધા પછી પ્રાણજ્ઞનો બાળક ગાયત્રી ન જપે તો પ્રાણજ્ઞ
મટી જાય તેમ તમે આજથી શ્રીસર્વોત્તમસ્તોત્રનો પાઠ ન
કરો તો વૈષ્ણવજ મટી જાઓ. શ્રીસર્વોત્તમસ્તોત્રમાં
શ્રીમહાપ્રભુજીના ૧૦૮ નામ છે એનું સ્મરણ તો હરઘડી
રહવુ જોઈએ. તે ન બને તો એકવાર તો એ સ્તોત્રનો
પાઠ જરૂર કરવોજ જોઈએ શ્રીમહાપ્રભુજીની કૃપાથીજ
આપણને આ લક્ષિતમાર્ગ કુળે છે માટે શ્રીમહાપ્રભુજીને
તો આપણે બૂબ રીઝવીએ. તે પછી શ્રીચમુનાષ્ટકનો પણ
પાઠ કરવાનો છે શ્રીચમુનાજી પરમ દયાળુ છે તેઓ કૃપા
કરીને આપણને સુદર અલૌકિક દેહ આપે છે જે વડે
આપણને પ્રભુની લીલાનો આનંદ પ્રાપ્ત થાય. શ્રીચમુનાષ્ટક
પછી સિદ્ધાંતરહસ્ય, નવરત્ન, શ્રીકૃષ્ણાશ્રય, અને
ચતુશ્લોકી એટલા પાઠ તો અવશ્ય કરવા સિદ્ધાંતરહસ્ય
અથવા શ્રાવણ સુદ અગ્યારશની મધરાતે શ્રીમહાપ્રભુજીને
પ્રભુ શ્રીનાથજીએ પ્રદક્ષિણ યજ્ઞની જે આજ્ઞા કરી તેનુ

વર્ણન છે નવરત્ન અથવા લક્ષિતમાર્ગમાં આવ્યા પછી કશી ચિંતા ન કરવાની શ્રીમહાપ્રભુજીએ આજ્ઞા કરી છે. પછી કૃષ્ણાશ્રય અથવા છે. આપણે અત્યારે હડહડતા કાંસ્યુગમાંથી પસાર થઈએ છીએ અત્યારે દેશકાલ અપવિત્ર થયા છે પ્રભુને મેળવવાના બધા રસ્તાઓ પણ બધ થઈ ગયા છે આવા વિકરાળ સમયમાં પ્રભુને મેળવવાનો એક જ માર્ગ રહ્યો છે, તે માર્ગ શ્રીમહાપ્રભુજીએ આ અથવા બતાવ્યો છે શ્રીકૃષ્ણ સમા દયાળુ પ્રભુ કોણુ હોય ? પોતાના દુશ્મન એવા અસુરોને પણ ઉત્તમ ગતિ આપનારા પ્રભુ શ્રીકૃષ્ણને જ જો શરણે જઈએ તોજ અત્યારે આપણે પતો ખાય એમ છે માટે કશું ન બને તો શ્રીકૃષ્ણનો આશ્રય કરો, એનેજ શરણે જાઓ એવી આજ્ઞા આ અથવા છે ચતુર્લોકી અથવા આપણા ચાર પુરુષાર્થ ગણાવ્યા છે સદા સર્વદા શ્રીકૃષ્ણની સેવા કરવી એમ કરવા કશી ફિકર કરવી નહિ, પ્રભુને હૃદયમાં પધરાવ્યા તો બેટો પાર થયો એમ માનવું, તેથી સ્મરણ અને સેવા કદી મુકવા નહિ, આ વાત એ અથવા કરી છે એ પ્રમાણે આપણે જ પપાઠ ચાલુ હોય તે વખતે આપણી પાસે બે ચિત્ર તો જરૂર હોવાજ જોઈએ એક શ્રીગુરુદેવનું અને એક શ્રીઠાકુરુજીનું. એ ચિત્રની બીજી સેવા ન બને તો પછી શુદ્ધ મીશ્રીનો-સાકરનો ભોગ તો અવશ્ય

ધરવો તે પછી અપ્ટાક્ષરનો જપ કરવો શ્રીગોકુલનાથજીની ગાદીના સેવકો ‘શ્રીકૃષ્ણ શરણ મમ’ એના ઉપરાત “શ્રીવલ્લભ શરણ મમ” અને “શ્રીગોકુલેશ શરણ મમ” એનો પણ જપ કરે શરૂઆતમા વધુ કાંઈ ન બને તો આટલો નિત્ય નિયમ તો દરેક વૈષ્ણવોએ કરવોજ જોઈએ આમાં કાંઈ વધારે વખત નથી લાગતો ૨૪ કલાકમાથી અર્ધો કલાક પણ આપણે જપપાઠમા ન ગાળીએ તો વૈષ્ણવ શાના ? એક ળીબુ પણ કહેવાનુ છે તમારા ગામમા જે મહિર હોય ત્યા તમારે એકવાર દર્શન કરવા જરૂર જવુ ત્યા જઈને પ્રભુની કાંઈને કાંઈ સેવા કરીને હાથ પવિત્ર કરવા આટલુ તો જરૂર કરજો. પછીથી તમને વિશેષ કર્તવ્ય બતાવીશુ.

કૃષ્ણદાસ—કૃપાનિધાન ! આપશ્રીની આજ્ઞાનો અમલ કાલથીજ થશે. આપશ્રીએ કૃપા કરીને કર્તવ્યનુ ભાન કરાવ્યુ તે માટે આપના ઋણુમાથી હુ કદી છુટનાર નથી.

[શ્રીગુરુદેવ સેવામા પધારે છે અને બધા વૈષ્ણવો પ્રણામ કરીને ઘેર જાય છે]

श्रीकृष्णाय नम ॥ श्रीगोपीजनवल्लीलाय नमः ॥

श्रीमदाचार्यचरणकुमलेक्ष्ये नम ॥

श्रीगुसाँष्ठपद्मदयालवे नम ॥

॥ अथ मंगलाचरणम् ॥

चिंतासतानहंतारे यत्पाहांपुञ्जरेणुवः ॥

स्वीयानां तान्निजचार्यान् प्रणमामि मुहुर्मुहुः ॥१॥

यदनुग्रहतो जंतुः सर्वदुःखातिगो भवेत् ।

तमहं सर्वदा वंदे श्रीमद्वल्लभनंदनम् ॥२॥

अज्ञाननिभिरांधस्य ज्ञानांजनशलाकया ।

यक्षुर्नभिलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥३॥

नमामि हृदये शेषे लीलाक्षीराब्धिशायिनम् ।

सद्भीसहस्रलीलाभिः सेव्यमानं कलानिधिम् ॥४॥

यतुर्लिंश्च यतुर्लिंश्च यतुर्लिंश्च त्रिभिस्तथा ।

पद्भिर्विराजते योऽसौ प यथा हृदये भम ॥५॥

॥ धृति श्रीमंगलाचरणं समाप्तम् ॥

॥ अथ सर्वोत्तमस्तोत्रम् ॥

प्राकृतधर्मानाश्रयमप्राकृतानां प्रकृतधर्मरूपमिति ।
 निगमप्रतिपाद्यत्तच्छुद्धं साकृतिस्तौमि ॥१॥
 कलिकालतमश्नदष्टित्वाद्विद्वेषामपि ।
 संप्रत्यविषयस्तस्य भाडात्म्यं समलूहं लुवि ॥२॥
 ह्यया निजभाडात्म्यं करिष्यन्प्रकटं हरिः ।
 वाण्या यदा तदा स्वास्यं प्रादुर्लूत अकार हि ॥३॥
 तदुक्तमपि दुष्येधि सुष्येधि स्याद्यथा तथा ।
 तन्नामाष्टोत्तरशतं प्रवक्ष्याम्यपिलाघद्वत् ॥४॥
 ऋषिरग्निकुमारस्तु नाम्नां छंदो जगत्यसौ ।
 श्रीकृष्णस्य देवता यं षीजं कारुणिकः प्रभुः ॥५॥
 विनियोगो लक्षितयोगप्रतिषेधविनाशने ।
 कृष्णधरामृतास्वाहसिद्धिरत्र न संशयः ॥६॥
 आनंदः परमानंदः श्रीकृष्णस्य कृपानिधिः ।
 द्वैवोद्धारप्रयत्नात्मा स्मृतिमात्रार्तिनाशनः ॥७॥
 श्रीलागवतगूढार्थप्रकाशनपरायणः ।
 साकारब्रह्मवादेकरथापको वेदपारगः ॥८॥

मायावाहनिराकर्ता सर्ववाहनिरासकृत् ।
 लक्ष्मिभार्गाञ्जभार्त्तण्डः स्त्रीशूद्राद्युद्भृतिक्षमः ॥६॥
 अंगीकृतौ समर्थादौ भडाकाङ्क्षिको विलुः ॥२०॥
 अद्वेयदानदक्षश्च भडाहारयरित्रवान् ।
 प्राकृतानुकृतिव्याजभोहितासुरमानुषः ॥२१॥
 वैश्वानरो वद्विभाष्यः सद्रूपो हितकृतसत्ताम् ।
 जनशिक्षाकृते कृष्णुलक्षितकृन्निजिज्ञेष्टहः ॥२२॥
 सर्वलक्षणसंपन्नः श्रीकृष्णुज्ञानदो गुरुः ।
 स्वानंदतु हितः पद्मदलायतविलोचनः ॥२३॥
 कृपादग्वृष्टिस इष्टहासहासीप्रियः पतिः ।
 रोषदकपातसंप्लुष्टलकतद्विड लकतसेवितः ॥२४॥
 सुभसेव्यो दुराराध्यो दुर्लभांघिसरोरुडः ।
 उग्रप्रतापो वाकसीधुपूरितारोषसेवकः ॥२५॥
 श्रीभागवतपीयूषसमुद्रमथनक्षमः ।
 तत्सारभूतरासस्त्रीभावपूरितविग्रहः ॥२६॥
 सान्निध्यमात्रहनश्रीकृष्णुप्रेमा विमुक्तिनहः ।
 रासलीलैकतात्पर्यः कृपयैतत्कथाप्रहः ॥२७॥

विरहानुभवैकार्थसर्वत्यागोपदेशकः ।
 लक्त्यायारोपदेष्या य कर्मभार्गप्रवर्त्तकः ॥१८॥
 यागाहो लकितभार्गेकसाधनत्वोपदेशकः ।
 पूरुर्नहः पूरुर्कामो वाकपतिविष्णुधेश्वरः ॥१९॥
 कृष्णनामसहस्रस्य वक्ता लक्तपरायणः ।
 लक्त्यायारोपदेशार्थनानावाक्यनिरूपकः ॥२०॥
 स्वार्थोन्मिताभिलषाणुप्रियस्तादृशवेष्टितः ।
 स्वहासार्थकृताशेषसाधनः सर्वशक्तिवृक् ॥२१॥
 लुवि लकितप्रयारैककृते स्वान्वयकृत्पिता ।
 स्ववशे स्थापितारोषस्वभाहात्म्यः स्मयापहः ॥२२॥
 पतिप्रतापतिः पारलौकिकैहिकहानकृत् ।
 निगूढहृदयेनन्यलक्तेषु ज्ञापिताशयः ॥२३॥
 उपासनादिभार्गातिमुग्धभोहनिवारकः ।
 लकितभार्गे सर्वभार्गवैलक्षण्यानुभूतिकृत् ॥२४॥
 पृथकशरणभार्गोपदेष्या श्रीकृष्णुहार्दवित् ।
 प्रतिक्षणुनिकुञ्जस्थलीलारससुपूरितः ॥२५॥
 तत्कथाक्षिप्तचित्तस्तद्विस्मृतान्यो ऋणप्रियः ।
 प्रियऋणस्थितिः पुष्टितीलाकर्त्ता रहःप्रियः ॥२६॥

लकतेच्छापूरकः सर्वाज्ञातलीलोतिभोहनः ।
 सर्वासक्तो लक्ष्मभात्रासक्तः पतितपावनः ॥२७॥
 स्वयशोगानसं हृष्टहृदयांभोजविष्टरः ।
 यशःपीयूषलहरीप्लावितान्यरसः परः ॥२८॥
 लीलाभृतरसार्द्रार्द्राकृताभिलशरीरभृत् ।
 गोवर्द्धनस्थित्युत्साहस्तह्वीलाप्रेमपूरितः ॥२९॥
 यज्ञभोक्ता यज्ञकर्ता यतुर्वर्गविशासकः ।
 सत्यप्रतिज्ञस्त्रिगुणातीतो नयविशासकः ॥३०॥
 स्वकीर्तिवर्द्धनस्तत्त्वसूत्रभाष्यप्रदर्शकः ।
 भायावाहाभ्यतूलाभिर्ध्वंस्त्रवाहनिर्भयकः ॥३१॥
 अप्राकृताभिलाकल्पभूषितः सहजस्मितः ।
 त्रिलोकीभूषणं भूमिभाग्यं सहजसुंदरः ॥३२॥
 अशेषभक्तसंप्रार्थ्यचरणोपगमरज्ज्वेधनः ।
 ध्यानहृदिनिधेः प्रोक्तं नाम्नामष्टोत्तरं शतम् ॥३३॥
 श्रद्धाविशुद्धपुद्धिर्यः पठत्यनुद्दिनं जनः ।
 स तद्देकभनाः सिद्धिमुक्तां प्राप्नोत्यसंशयम् ॥३४॥
 तद्दप्राप्तौ वृथा भोक्षस्तद्दप्राप्तौ तद्दगतार्थता ।
 अतः सर्वोत्तमं स्तोत्रं जप्यं कृष्णुरसार्थिभिः ॥३५॥
 धृति श्रीमहश्चिकुमारप्रोक्तं सर्वोत्तमस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ अथ श्रीयमुनाष्टकम् ॥

नमामि यमुनामहं सकलसिद्धिलेतुं मुहा
 मुरारिपहपंकजस्फुरहमंहरैषु कृष्णम् ॥
 तटस्थनवकाननप्रकटमोहपुष्पांशुना
 सुरासुरसुपूजितस्मरपितु श्रियं भिभ्रतीम् ॥ १ ॥
 कलिहं गिरिमस्तके पतहमंहपूरोज्ज्वला
 विलासगमनोक्षसत्प्रकटगंडशैलोन्नता ॥
 सधोषगतिहंतुरा समधिश्ठदोलोत्तमा
 मुकुंहरतिवर्धिनी जयति पद्मधोः सुता ॥ २ ॥
 सुवं सुवनपावनीमधिगतामनेकस्वनैः
 प्रियाभिरिव सेवितां शुक्रभयूःहंसाहिलिः ॥
 तरंगसुजकंकणप्रकटमुडितकावालुका-
 नितंभतटसुहरीं नमत कृष्णतुर्यप्रियाम् ॥ ३ ॥
 अनंतगुणसूषिने शिवावरंयिदेवस्तुते
 धनाधननिभे सहा ध्रुवपराशरालीष्टे ॥
 विशुद्धमथुरातटे सकलगोपगोपीवृते
 कृपाजलाधिसंश्रिते भम मनः सुभं भावय ॥ ४ ॥

यथा अरुणपद्मञ्जु मुञ्चिषोः प्रियंलावुका
 सभागमनतोभवत्सकलसिद्धिदा सेवताम् ॥
 तथा सदृशताभियात्कमलञ्जसपत्नीव यत्
 हरिप्रियकलिद्वया मनसि मे सदा स्थीयताम् ॥५॥
 नमोस्तु यमुने सदा तव यरित्रमत्यहभुतं
 न जतु यमयातना भवति ते पयःपानतः ॥
 यमोपि भगिनीसुतान् कथमु हंति दुष्टानपि
 प्रियो भवति सेवनात्तव हरैर्यथा गोपिकाः ॥ ६ ॥
 ममास्तु तव सन्निधौ तनुनवत्वमेतावता
 न दुर्लभतमा रतिमुञ्चिषो मुकुटप्रिये ॥
 अतोस्तु तव लाक्षणा सुरधुनी परं संगमात्
 तवैव भुवि प्रीतिता न तु कदापि युष्टिस्थितैः ॥७॥
 स्तुतिं तव करोति कः कमलञ्जसपत्नि प्रिये
 हरैर्यदनुसेवया भवति सौख्यमामोक्षतः ॥
 इयं तव कथापिका सकलगोपिकासंगमः
 स्मरश्चमञ्जलाशुलिः सकलगोत्रणैः संगमः ॥ ८ ॥
 तवाष्टकमिदं मुदा पठति स्मरसूते सदा
 सभस्तद्दुरितक्षयो भवति वै मुकुटे रतिः ॥

तथा सकलसिद्धयो मुररिपुश्च स तुष्यति
 स्वभावविजयो लवेद्वदति वक्ष्यतेः श्रीहरेः ॥ ६ ॥
 धृतिश्रीमद्वक्ष्यमाचार्यविरचित श्रीयमुनाष्टकं संपूर्णम्

॥ अथ सिद्धांतरुस्यं ॥

श्रावणस्यामले पक्षे श्रेकादश्यां महानिशि ।
 साक्षाद्दलभवता प्रोक्तं तदक्षरश उच्यते ॥ १ ॥
 अक्षसंभन्धकरणात्सर्वेषां देहलवयोः ।
 सर्वदोषनिवृत्तिर्हि दोषाः पंचविधाः स्मृताः ॥२॥
 सहजं देशकालोत्था लोकवेदनिर्पिताः ॥
 संयोगजः स्पर्शनश्च न भंतव्याः कथं चन ॥३॥
 अन्यथा सर्वदोषाणां न निवृत्तिः कथं चन ।
 असमर्पितवस्तूनां तस्माद्दर्शनमाचरेत् ॥ ४ ॥
 निवेदित्वाः समर्प्यैव सर्वं कुर्यादितिस्थितिः ।
 न भतं देवदेवस्य साभिलुक्तं समर्पणम् ॥ ५ ॥
 तस्माद्दोषैः सर्वं कार्यं सर्ववस्तुसमर्पणम् ।
 हतापहारवचनं तथा च सकलं हरेः ॥ ६ ॥

न ग्राह्यमिति वाक्यं हि लिङ्गमात्रं परं मतम् ।
 सेवकानां यथा लोके व्यवहारः प्रसिद्ध्यति ॥ ७ ॥
 तथा कार्यं समर्थैव सर्वेषां ब्रह्मणा ततः ।
 गंगात्वं सर्वदोषाणां गुणदोषाद्विवर्जना ॥
 गंगात्वेन निर्गुणा स्यात्तद्वदत्रापि यैव हि ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीमद्ब्रह्मसूत्रसिद्धांतरहस्यं
 संपूर्णम् ॥

॥ अथ नवरत्नस्तोत्रम् ॥

चिन्ता कापि न कार्या निर्वोदतात्मलिः कदापीति ।
 लगवानपि पुष्टिस्थो न करिष्यति लौकिकीं च गतिम् १
 निवेहनं तु स्मर्तव्यं सर्वथा तादृशैर्जनैः ।
 सर्वेश्वरश्च सर्वात्मा निजेच्छाः करिष्यति ॥ २ ॥
 सर्वेषां प्रभुसंयमो न प्रत्येकमिति स्थितिः ॥
 अतोऽन्यविनियोगेऽपि चिन्ता का स्वस्य सोऽपि येत् ॥ ३ ॥

अज्ञानादथवा ज्ञानाद्भूतमात्मनिवेदनम् ॥
 यैः कृष्णुमात्कृतप्राणैस्तेषां डा परिदेवना ॥ ४ ॥
 तथा निवेदने चिंता त्याज्या श्रीपुरुषोत्तमे ॥
 विनियोगेपि सा त्याज्या समर्थे ऽहं हरिः स्वतः ॥५॥
 लोके स्वास्थ्यं तथा वंदं हरिस्तु न करिष्यति ॥
 पुष्टिभार्गस्थितो यस्मात् स क्षिणो भवतापिज्ञाः ॥६॥
 सेवाकृतिर्गुरोरज्ञाभाधन वा हरीच्छया ॥
 अतः सेवापरं चित्तं विधाय स्थीयतां सुष्ठम् ॥७॥
 चित्तोद्वेगं विधायापि हरिर्यद्यत्करिष्यति ।
 तथैव तस्य क्षीयेति भत्वा चिंतां कृतं त्यजेत् ॥८॥
 तस्मात्सर्वात्मना नित्यं श्रीकृष्णुः शरणुं भम ।
 वहहृलिरेव सततं स्थेयमित्येव मे भनिः ॥९॥

॥ धृति धीर्द्वहृत्माचार्यविरचितं नवरत्नस्तोत्रं
 सम्पूर्णम् ॥

॥ श्रीकृष्णश्रयः ॥

सर्वमार्गेषु नष्टेषु क्लौं च जलधर्मिणि ।
 पाषण्डप्रच्युरे लोके कृष्ण्येव गतिर्मम ॥२॥
 भ्लेच्छाहान्तेषु देशेषु पापैकनिलयेषु च ।
 सत्पीडाव्यग्रलोकेषु कृष्ण्येव गतिर्मम ॥२॥
 गगाद्वितीर्थवर्षेषु दुष्टैरेवावृतेष्विह ।
 तिरोहिताधिहैवेषु कृष्ण्येव गतिर्मम ॥३॥
 अहंकारविभूदेषु सत्सु पापानुवर्तिषु ।
 लालभूजार्थयत्नेषु कृष्ण्येव गतिर्मम ॥४॥
 अपरिज्ञाननष्टेषु मन्त्रेष्वप्रतयोगिषु ।
 तिरोहितार्थहैवेषु कृष्ण्येव गतिर्मम ॥५॥
 नानावाहविनष्टेषु सर्वकर्मप्रताद्विषु ।
 पाषण्डैकप्रयत्नेषु कृष्ण्येव गतिर्मम ॥६॥
 अन्नमिलाद्विदोषाणां नाशकेनुभवे स्थितः ।
 ज्ञापिताम्बलमाहात्म्यः कृष्ण्येव गतिर्मम ॥७॥
 प्राकृताः सकला देवा गणितानंहकं भूवत् ।
 पूर्णानंदो हरिस्तस्मात्कृष्ण्येव गतिर्मम ॥८॥
 विवेकधैर्यमकत्याहिरहितस्य विशेषतः

पापासकृतस्य हीनस्य कृष्णु एव गतिर्भूमि ॥६॥
 सर्वसामर्थ्यसहितः सर्वत्रैवापिलार्थकृत् ।
 शरणुस्थसमुद्धारं कृष्णुं विज्ञापयाम्यहम् ॥१०॥
 कृष्णुश्रयमिहं स्तोत्रं यः पठेत्कृष्णुसंनिधौ ॥
 तस्याश्रयो भवेत्कृष्णु धृति श्रीवल्लभोऽप्यवीत् ॥११॥
 धृति श्रीमद्वल्लभाचार्यविरचितः श्रीकृष्णुश्रयः
 संपूर्णः ॥

॥ अथ यतुःश्लोकी ॥

सर्वदा सर्वभावेन लजनीयो प्रजाधपः ।
 स्वस्यायमेव धर्मो हि नान्यः क्वापि कदाचन ॥१॥
 एवं सदा स्म कर्तव्यं स्वयमेव करिष्यति ॥
 प्रभुः सर्वसमर्थो हि तनो निश्चिंततां प्रजेत् ॥२॥
 यहि श्रीगोकुलाधीशो धृतः सर्वात्मना हृदि ।
 ततः किमपरं ब्रूहि लौकिकैर्वैहिकैरपि ॥ ३ ॥
 अतः सर्वात्मना शश्वद्गोकुलेश्वरपाहयोः ।
 स्मरणं लज्जनं चापि न त्याज्यमिति मे मतिः ॥४॥
 ॥३॥ श्रीमद्वल्लभाचार्यविरचिता यतुःश्लोकी समाप्ता ॥

કેમ વર્તવું ?

ગામમાં શ્રી ગોસ્વામી બાળકોના એવ્ય સ્વરૂપના મદિરોમાં દર્શન કરવા જવું જોડા બહાર કાઢવા, શ્રી-ઠાકુરજી કે ગુરુદેવ પાસે છત્રી, લાકડી કે હથેલીયાર રાખીને જવું નહિ. દર્શન કરવા માટે ઘણામુઠ્ઠી ન કળવી. દર્શન માટે થાલલા વગેરે મદિરના કોઈ પણ ભાગ ઉપર ચડવું નહિ. દર્શનની વાર હોય તો વ્યર્થ વાતોમાં કે નિંદામાં સમય ન ગુમાવતા જે બને તે સેવા કરવી, કે પ્રભુનું નામ લેવું, દર્શન કરીને પુઠ દઈ બહાર નીકળવું નહિ, ગુરુ દર્શન પણ અવશ્ય કરવા શ્રીગુરુદેવ ઉપર લૌકિક ભાવે જોવું નહિ. ગુરુના ચરણસ્પર્શ કરવા, ગુરુ પાસે કે મદિરમાં પગપર પગ ચઢાવી ઝેસવું નહિ. મદિરમાં ગુરુના ચરણસ્પર્શ કે ગુરુને ભેટ થાય નહિ, ઉપર ઝેઠકમાં થાય જેવી ભક્તિ દેવમાં હોય તવીજ ગુરુમાં રાખવી એમ વેદ કહે છે.

પવિત્ર થઈને પ્રસાદ લેવો પ્રભુને સમર્પ્યા વિનાની કોઈ પણ વસ્તુ લેવી નહિ. ગીતામાં પણ તેવીજ આજ્ઞા ભગવાને કરેલી છે. મદિરમાંથી મહાપ્રસાદ પોતાને ત્યાં પધારે તો તેને ભગવત્સ્વરૂપ જાણીને સત્કારપૂર્વક પધરાવવો. દક્ષિણ દિશા ભણી મોઢું કરીને જમવું નહિ. આસે આસે પ્રભુનું નામ લેવું. અન્નની નિંદા ન કરવી. પોતે પાટલા ઉપર ઝેમીને પાતલ જમીન ઉપર રાખીને જમવું નહિ.

લોહાના કે તાખાના વાસણુમા જમવુ નહિ સધ્યા સમયે જમવુ નહિ આહાર તેવો ઓડકાર એ કહેવત પ્રમાણે ડુગળી, લસણુ વગેરે તામસ પદાર્થોથી દૂર રહેવું. તેમ અપવિત્ર માણુસોના સ્પર્શથી દૂષિત થયલુ અન્ન કે જળ પણ લેવુ નહિ, જલ ઉંચેથી લેવુ ચોવીસ એકાદશી અને રામનવમી, નૃસિંહ ચતુર્દશી, જન્માષ્ટમી, વામનદ્વાદશી એ ચાર જયતીને દિવસે વ્રત કરવું, વ્રતને દિવસે પાનસોપારી, તેલમા ખનાવેલા પદાર્થો, મીઠુ મરચુ તેમજ કેશી પદાર્થ લેવા નહિ, હુબમત ન કરાવવી. આ સિવાય (૨૮ વ્રતો સિવાય) ખીબા કોઈ વ્રતો કરવા નહિ એક સર્વ જગત્ના નાથ શ્રીકૃષ્ણુ વિના અન્યમાં અનન્ય પ્રેમલક્ષણુ લક્ષિત ન કરવી.

અતિથિનો સત્કાર કરવો, માતાપિતા તરફ પૂજ્ય ભાવ રાખવો. એઓની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરવુ નહિ દરેક કાર્યો તેઓની આજ્ઞાથીજ કરવા તેઓની સામે કાઈ પણ કહેવું નહિ. તેઓનું દિલ દુખાવવુ નહિ માતાપિતાએ પણ પોતાના કુળની મર્યાદા જાળવી રાખવી. પોતાના પુત્રના પ્રેમને લીધે પુત્રની રીતભાત તરફ કેટલાક માગ્રાપો બેદરકાર રહે છે, તેથી પુત્રો આજકાલના જમાનામા સસ્તી થઇ પડેલી બ્રહ્મ કરનારી હોટલોમા જઈને ધર્મ ગુમાવે છે, તેથી પુત્રોપર અક્રુશ રાખવો, અને તેની હીલચાલપર સપૂર્ણ ધ્યાન રાખવુ.

સાંજના નાહી ધોઈને ચરણામૃત લઈને, તિલક કરીને વાળુ કરવુ. પછી સત્સંગ કરવો, મહાનુભાવી ભગવદીયોની વાર્તાઓ અને ભગવાનના શુભોર્નુ ગાન કરીને ચરણામૃત લઈને પ્રભુસ્મરણ કરીને સુઈ જવુ.

કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ અને મત્સર એ છ દુશ્મનો છે, તેથી સાગ્રધ રહેવુ. ક્રોધ થાય તો હાથ પગ ધોઈને ચરણામૃત લેવું સર્વ પ્રાણી માત્રપર દયા રાખવી, વિશ્વાસઘાત ન કરવો, ઇદ્રિયો ઉપર કાબુ રાખવો, સૂતકીનો સ્પર્શ ન કરવો, ઉંમરા ઉપર ઝેસવું નહિ, દીવાને કુંક ન મારવી, ભગવદ્શુભો ખુરસી કે કોચપર ઝેસી ગાવા નહિ, ગુરુની પાસે પણ તેવા ઉચ્ચ આસને ઝેસવુ નહિ નકામો કોઈ સાથે વાદવિવાદ ન કરવો, ખોટો ડાળ કરવો નહિ, નાસ્તિક વેદનિદક, ચંડાળ આદિનો પડછાયો પણ લેવો નહિ. દરેક સમયે સદાચારી અને પવિત્ર રહેવું એ પ્રમાણે વર્તવાથી પોતાનો ઉદ્ધાર થાય છે

પ્રકાશક—વસંતરામ હરિકૃષ્ણ શાસ્ત્રી,
શ્રીદેવકીનદન નિવાસ, સ્ટેશન પાસે—અમદાવાદ
મુદ્રક—સોમાલાલ મગળદાસ શાહ,
ધી ગુજરાત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, પાચકુવા—અમદાવાદ

વૈષ્ણવખાલશિક્ષા.

પહેલો ભાગ—સવારે પથારીમાથી ઉઠતાવેત અને પછીથી ટુંકામા ટુંકો નિત્ય નિયમ કેવો હોવો જોઈએ તે ચિતાર આ નાના વ્રથમા છે. દશ હજાર નકલો ખપી ગઈ ત્રીજી વાર ૧૦ હજાર નકલો છાપી છે. છુટક નકલના ત્રણ અને ૧૦૦ નકલના ૪ રૂપીઆ.

બીજો ભાગ—આ ભાગ તે નાના ખાળકો હોશથી પ્રુશ વધને વાચ્યાજ કરશે પરિણામે દરેક ખાલકે શ્રીકૃષ્ણનો ભક્ત બનશે. પાંચ હજાર નકલો ખપી ગઈ છે નવી આ છપાય છે છુટક નકલના છ પૈસા અને ૧૦૦ નકલના ૮ રૂપી

ત્રીજો ભાગ—આ ભાગ તે ઘણો જ સરસ છે, પ્રભુની અવનવી લીલાઓના પાઠો આ ભાગમા અહ્ભુત રીતે ગોઠવ્યા છે ઉપરાત આચાર વિચારો તથા સ્વદેશીનું રહસ્ય સમજાવનારા પાઠો આ ભાગમા છે ૧૦૦ પાના છતા છુટક નકલના માત્ર બે આના. ૧૦૦ નકલના માત્ર ૧૧ રૂપીઆ.

શ્રીદયારામવાણી—દયારામભાઈના ઉત્તમ સિદ્ધાંતદર્શક પદોનો આ નાનકડો સૂત્રહ છે. ખર્ચા પદો રોજ ગાવા મા છે છુટક નકલનો માત્ર ૧ આનો, ૧૦૦ નકલના પાંચ રૂપી

લગ્નગીત—ખહેનો લગ્નના વખતમાં ગમે તેવા કુટાણાં છે, તેને ખદ્દો આવાં ગીતો ગાય તે કેવું મજાનું ? હીનકિંકરે આ ગીતો લખીને આખા સાહિત્યમાં નવો ઉ કર્યો છે. છુટક નકલના બે આના, ૧૦૦ નકલના દશ રૂપી

ખખામા ટપાલ ખરચ કે રેલવે ખરચ ત્રાહકોને શિર સમજાવ

